

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۶ دسمبر ۲۰۱۸

"زهر چشم" طالب به "خالد" و "صالح"

سه شنبه - ۰۴ جدی ۱۳۹۷ - کابل: دو روز قبل به صورت غیر مترقبه از طریق رسانه ها مطلع شدیم که "غنی احمدزی" با صدور فرمانی وزرای دفاع و داخله "طارق شاه بهرامی" و "ویس احمد برمک" را از وظیفه سبک دوش نموده، به حای آنها دو تن از منتقدان همیشگی سیاست هایش را که هر دو در ضدیت با "طالب" شهرت دارند، یعنی "اسدالله خالد" و "امراالله صالح" را مقرر نمود.

در یادداشت امروزی از آن جایی که راجع به علت این تصمیم گیری در پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان" از قلم آقای "موسوی" مقاله نسبتاً مبسوطی وجود دارد، نمی خواهم چیزی بیفزایم، در عوض می پردازم به بررسی عکس العمل موافقان و مخالفان این مقرری های جدید.

۱- موافقان این مقرری ها که در جمع آنها کسانی نیز وجود دارند که باراول است با یک تصمیم "غنی احمدزی" موافقت نشان می دهند، بیشتر موافقت شان را برخاسته از دو عامل معرفی می دارند. توانائی ها و کارائی های فردی این دو و ضدیت دشمنی آنها با طالب.

این جمع بر مبنای این دو ویژگی اعتقاد دارند که آنها می توانند در مناصب جدید مصدر خدمتی گردیده و در سرکوب طالب و تأمین امنیت موفقانه عمل نمایند. چیزی را که این جمع هوادار و موافق این مقرری ها نمی بینند و یا نمی خواهد ببینند، نقش افراد در یک سیستم است. یعنی هرگاه این را بپذیریم که هر دو نفر نوابغ زمان شان در رشته های مورد انتظار هستند، وقتی سیستم قسمی سازماندهی شده باشد و همان سیستم از آنها نیز بخواهد تا مطابقت حرکات شان را تنظیم نمایند، که در افغانستان امنیت وجود نداشته باشد، جنگ دوام نماید و طالب روز تا روز دولت را به عقب براند، حال این دو اعجوبه سیاست و استخبارات چه از دست شان ساخته خواهد بود. در چنین صورتی کارائی و لیاقت فردی آنها موجب رشد و تحکیم بیشتر همان سیستم ویرانگر خواهد گردید یعنی اگر "بهرامی" و "برمک"-"ب/ب" می توانستند ظرف یک سال موفقیت سیستم را حاصل نمایند، اینها خواهند توانست ظرف ۲ الی ۴ ماه همان سیستم را عملی نمایند. نتیجه تسریع ویرانی و نابودی کشور.

۲- و اما در طیف مخالفان این تصمیم گیری دو طیف کاملاً جدا از هم قرار دارند. یکی طیف آن افرادیست که در کل حرکت "غنی احمدزی" را یک حرکت مذبحخانه انتخاباتی دانسته اعتقاد دارند که محرک "غنی احمدزی" در این حرکت استفاده ابزاری از هر دو نفر در امر انتخابات می باشد.

واما طیف دیگر که طالب در رأس آن قرار دارد، عکس‌العملش را با زبان دیگری نشان داده به دولت دست‌نشانده و دومهره جدیدش از طریق انفجار و کشتن ۴۳ تن از مردم بیگناه و کارمندان پائین‌رتبه وزارت خانه های "فوائدعامه" و "شهداء و معلولین" از آن جمله ۱۱ زن، رسماً اعلام داشت که چنین مقرری هائی هیچ‌گاهی جلو تروریسم کور آنها را نمی‌تواند بگیرد.

آنها با این حرکت شان اعلام داشتند که دشمنی آنها نه با امریکا و دولت دست‌نشانده، بلکه خاص و خاص با مردم افغانستان است. آنها اعلام داشتند که حاضر اند با امریکائی‌ها بنشینند و صحبت کنند و به صورت مخفی با دولت دست‌نشانده و ایادی آن دادوستد نمایند، مگر با مردم افغانستان هیچ‌گاهی کنار نیامده و از خون آنها نخواهند گذشت. آنها با این عمل به دو وزیر جدید التقرر نیز فهماندند که حد شان را بشناسند و بدانند که "یک من آرد چند فطیر" است. هموطنان گرامی!

تجارب تاریخی خود ما نشان داده که تمام حکمداران و سرکردگان می‌توانند در کنار هم با خوشی و خوبی زندگی نمایند و هرگاه مشکلی بین شان به وجود آمد آن را با کشتن و ریختن خون مردم عادی به نمایش بگذارند. در نتیجه اگر نمی‌خواهیم باز هم جنایتکاران طالبی و یا جهادی و یا خلقی- پرچمی از ما استفاده ایزاری نموده سرنوشت ما را تعیین نمایند، باید خود به میدان آمده به شرق و غرب و زمین و آسمان بفهمانیم که هیچ‌کسی به جز مردم افغانستان حق ندارد، به ارتباط حق تعیین سونوشت آنها حرفی بزند تا چه رسد تصمیم بگیرد.

سرکها ما را می‌طلبند!!